

PUNAINEN PALAA CAVANDER

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ

Matti Kid Hytönen

Punainen palaa, Cavander

Matti Kid Hytönen

Punainen palaa, Cavander

Kustantamo Helmivyö
Turku 2025

Matti Kid Hytönen: *Punainen palaa, Cavander*

Julkaissut alun perin Kolmiokirja 1984

ISBN 978-952-7469-61-3

Painopaikka: Libri Plureos GmbH, Hampuri, Saksa

Lukijalle

Punainen palaa, Cavander! täydentää Helmi-vyön vuonna 2018 julkaiseman *Henki katkolla* -kirjan aloittamaa sarjaa, jossa julkaistaan uudestaan Kolmiokirjan Formula-sarjan tarinoita. Formula oli oululaisen kioskirjajätin yritys rahastaa Keke Rosbergin synnyttämällä ilmiöllä, mutta sarja ei lyönyt läpi kustantajan toivomalla tavalla. Jäljelle jäi yhdeksän ammattikirjoittajien kynäilemää kirjaa, joita voi metsästä divarien alahyllyiltä tai kirpparien alelaareista.

Ensimmäisen tarinan *Kivikova Cavander* kirjoitti toimittaja Harri Laine, joka löysi tarinaan mainion kovaksikeitetyn sävyn, mutta ehkä kustantajan toiveesta siirtyi romanttisempaan linjaan kahdessa seuraavassa osassa. Pehmeämpi, romanttisempi sävy leimaa myös toisen kirjoittajan, Matti Kid Hytösen tarinoita, mutta samalla ne ovat myös meneviä jännäreitä. Hytösen ensimmäinen sarjaan kirjoittama osa oli juuri *Punainen palaa, Cavander!*, joka ilmestyi sarjan en-

simmäisen vuoden viimeisenä numerona vuonna 1984.

Seuraavana vuonna Hytönen kirjoitti myös tarinan *Ratkaisun ratakierros*. Sen jälkeen Kari Nenonen kirjoitti sarjaan osat *Kuoleman Grand Prix* ja *Tappion maku*, minkä jälkeen Hytönen palasi puikkoihin kolmen tarinan ajaksi: *Kirous kilpailun yllä*, *Henki katkolla*, *Cavander* ja *Kuoleman kierros* (näistä aiemmassa uudelleenjulkaisussa on kaksi ensin mainittua). Formula-sarjan tarina päättyikin näihin tarinoihin vuonna 1985, mitä ilmeisimmin huonojen myyntien takia.

Hytönen oli useasti vankilassa monenlaisten rötösten vuoksi, minkä takia hänellä oli myös aikaa kirjoittaa paljon käyttöviihdettä erilaisiin julkaisuihin. Tämän kirjan lopussa saadaan häneltä toinenkin tekstinäyte, mainio rikosnovelli ”Viimeinen potti”, joka ilmestyi vuonna 1988 Tapani Baggen toimittamassa RikosPalat-lehdessä. Sekin oli yksi Kolmiokirjan uudennaisia yrityksiä houkutella mieslukijoita takaisin lehtien pariin television ja videonauhurin äärestä. ”Viimeisen potin” jälkeen on lyhyt artikkelini Hytösen pornokirjoittelusta; se on käytännössä otettu suoraan tietokirjastani *Kiiman kutsuhuuto*.

Juri Nummelin

Ensimmäinen luku

Kosti Cavander aukaisi silmänsä. Paluu maapal-
lolle oli viheliäinen. Kosti koetti muistella unta,
jonka jokin oli keskeyttänyt. Unta? Hänhän ei
koskaan nähnyt unia!

Itsepintainen koputus kuului jälleen. Siihen
sitä siis oli herätty, Kosti ajatteli äreästi. Hän vil-
kaisi rannettaan. Vaalea raita rusketuksessa ker-
toi, ettei Seiko Chronograph ollut ranteessa.
Kosti vilkaisi nopeasti, nukkuiko nainen vielä.
Sen hiilenmustat hiuskiharat liikahtivat tyynyn
valkeudella. Piz. Omituinen nimi naiselle.

Kosti harppasi ovelle. Hotellihuoneen sviitis-
sä oli myös sisäovi, sen vuoksi koputus oli kuu-
lunut niin vaimeana. Siksi se ei ollut heti ylittä-
nyt normaalia heräämiskynnystä.

Kosti halusi tempaista ulomman oven vihai-
sesti auki käytävään. Jos se oli joku omasta vä-
estä, hän paiskaisi oven kiinni saman tien! Hä-
nellä oli sentään yksityiselämä. Se oli sitä paitsi
varsin privaattia sellaisen kisan jälkeen kuin ei-
linen fiasko oli ollut.

Mutta oven takana ei ollut ketään niistä kolmesta bluebirdiläisestä, jotka olivat mukana USA:n keikalla.

Siellä oli hotellin piccolo, käsissään hopeisella tarjottimella pitkulainen, kahteen kertaan taitettu arkki.

– A cable for you, sir.

– Thank you very much, Kosti sanoi vastoin tahtoaan. Hän oli kaikkea muuta kuin kiitollinen. Hän teki pojalle kansainvälisen eleen, ilmaisi sillä noutavansa kolikon. Hän oli alushoususillaan; lompakko oli housun taskussa.

Pienin raha oli viiden taalan seteli. Kosti kirosi itsekseen. Eilinen fiasko kirveli edelleen kaikkea käyttäytymistä ohjaavana. Pizin syli ei ollut imenyt sitä kirvelyä pois, erään tietyn toisenlaisen pakotuksen kylläkin.

Hän antoi pojalle viisitaalasen miltei häveten. Se oli järjetön juomaraha sähköestä; se sai hänet vaikuttamaan nousukkaalta, joka oli ensi kertaa chicagolaisessa suurhotellissa.

Poika katsoi seteliä ja hymyili.

Kosti sulki oven. Hän meni oleskeluhuoneeseen ja katsoi kelloa seinällä. Hänen omansa oli vielä itäisessä ajassa. Kello oli vajaat seitsemän aamulla.

Mitä hittoa? Seitsemän aamulla!

Kosti kiinnostui uudelleen tuosta sähköestä,

jonka oli ajatellut tavanomainen Marialta Euroopasta.

Hän avasi sen nopeasti ja luki:

KOSTI CAVANDER HOTEL WALDORF CHICAGO ILLINOIS IMUSOLMUKENÄYTTTEESSÄSI HAVAITTU KUDOSMUUTOKSIA JOIDEN VUOKSI SINUN ON PALATTAVA VÄLITTÖMÄSTI SUOMEEN JATKOTUTKIMUKSIA VARTEN TERVEISIN LIESELOTTE WAGNER

Kosti luki ja luki ja luki ja käsitti kaiken mutta luki silti sähkeen yhä uudelleen. Hänen ohimoissaan jyskytti. Tunne muistutti veren täyttymistä adrenaliinilla vaaratilanteen jälkeen. Tila ja aika supistuivat häneen ja kuluvaan hetkeen ja Waldorf Astorian Chicagon-hotellin sviittiin, sen oleskeluhuoneeseen ja sähkeen tekstiin.

Ja sitten Kosti muisti unen: Hän oli lähestynyt maapalloa avaruusaluksella, jolla toi Telluksen asukkaille ainutlaatuista, ratkaisevaa solumyrkkyä toiselta planeetalta. Solumyrkky tehoaisi kaikkiin syövän lajeihin.

Kosti paiskasi sähkeen lattialle ja tuijotti sitä raivokkaasti. Hän ajatteli olevansa naurettava.

Ensimmäinen tunne oli viha. Miksei Lieselotte ollut tällä kertaa ollut hienotunteisempi? Miksi noin kylmän rauhallinen tyrmäysisku?

Kosti näki silmänurkastaan Pizin hahmon. Nainen oli herännyt, seiso i oviaukossa ja haukotteli.

Kosti rekisteröi tunteettomana vartalon muodot vaaleansinisen baby-yöpaidan alta ja huomasi myös, että asuun kuuluvat pikkuhousut puuttuivat. Mutta nyt se ei jaksanut kiinnostaa häntä. Ei todellakaan.

Imusolmukesyöpä?

Koko kauden haitannut, silloin tällöin pahaksikin äitynyt vasemman nivusen vaiva oli tutkitu Suomessa juhannuksen alla, jolloin Kosti oli käväissyt osallistumassa Ahveniston kisaan.

Tohtori Jaakkovainio oli tutkinut hänet kahdessakymmenessä minuutissa. Koko ajan Marian kone oli ollut lähtövalmiina Malmin kentällä.

Tuloksista oli luvattu tiedottaa, mikäli niissä tiedottamista ilmenisi. Kuin jokapäiväisenä pikku varotoimena Kostin entinen luokkatoveri, tohtori Matti Jaakkovainio oli ottanut hopeisia riisipuikkoja muistuttavan instrumentin avulla piskuisen koepalan nivustaipeessa tuntuvista, riisiryynin kokoisista palleroista.

Siinä kaikki, ja taksilla Malmille ja koneeseen ja neljän tunnin päästä oltiin jo Amsterdamissa valmiina rapakon yli lähtevään KLM:n vuoroon.

Neljä vuorokautta sitten.

– Honey darling, what time is it? Piz kysyi.

Kosti Cavander on Keke Rosbergia muistuttava Formula-kuski ja naistenmies, jonka seikkailuja seurattiin vuosina 1984 ja 1985 yhdeksän kioskipokkarin voimin. Yksi kirjoittajista oli legendaarinen Matti Kid Hytönen (1942–2016), suomalaisen kioskiviihteen suuri tuntematon, Reginaan ja muihin naistenlehtiin loputtomasti rakkausnovelleja syöttänyt ammattikirjoittaja. Hänen käsialaansa on myös *Punainen palaa, Cavander*, joka julkaistaan nyt ensimmäistä kertaa uudestaan. Kirja jatkaa vuonna 2018 ilmestyneen *Henki katkolla* -kirjan aloittamaa sarjaa. Kirjassa on mukana myös Hytösen rikosnovelli "Viimeinen potti" (1988) sekä Juri Nummelinin artikkeli Hytösen seksilehtinovelleista.

**KUSTANTAMO
HELMIVYÖ**

Kannet: JT Lindroos

9 789527 469613

ISBN 978-952-7469-61-3